

минута и всичко щеше да се пустне назадъ. Въ тѣзи именно критическа минута, прифатасва доблѣстния графъ Толстой съ една опълченска рота, доведена отъ Св. Никола.

Полковникъ Липински поръчва на графа да устрои отстъпившиятъ отъ Страничната височина части въ окоинитъ около централната батарея, а самъ се спуща да спрѣ отстъплението. Съ голѣми усилия, той сполучва да върне артилериститъ на мѣстата имъ и да спрѣ смѣсената тѣлна отъ отстъпвающи. Още нѣколко минути и орждията пакъ грѣмватъ. Събранитъ войници—около 150 души се устрояватъ набързо и откриватъ задповъ огнь. Всичко това спира на врѣме противника, и той открива пакъ убийственъ огнь. Градъ отъ куршуми засипватъ цѣлата позиция. Загубитъ на измѣченитъ герои достигатъ невѣроятни размѣри. Още една атака, още единъ слабъ натискъ и гибелта на Шипка е неминуема.

Паниката, която произлезе на Страничната височина бѣше се прѣдала като електрически токъ и можеше да достигне до българскитъ дружини; но въ тѣзи минута командира на 3-тя дружина храбрия майоръ Челяевъ запява марша „Шуми Марица“, пѣсенъта се подъема и опълченцитъ оставатъ твърди и непоколебими на мѣстата си.

Въ тѣзи именно критическа минута, въ 6 часа слѣдъ пладнѣ, се зачува отъ задъ, около тилната батарея енергичния викъ „ура“! Помощъ, многоочакваната помощъ най-послѣ пристигна. Това бѣха 205 души отъ 16-й Стрѣлковъ баталионъ, които, възсѣднали на казашки и артилерийски коне, бързаха на подкрѣпа. Тѣ се раздѣлиха веднага на двѣ групи, отъ които едната се пуца бѣгомъ по шосето къмъ кръглата батарея, а другата се насочва къмъ лоцината, на западъ отъ пѣтя, за да удари въ флангъ на частитъ на Расимъ паша. Това бѣше, ризбира се, шепа хора, които неможаха да прѣдставляватъ сериозна материална сила, но тѣхното

Възсена оингоф